

International Journal of Multidisciplinary Trends

E-ISSN: 2709-9369
 P-ISSN: 2709-9350
www.multisubjectjournal.com
 IJMT 2021; 3(1): 81-86
 Received: 08-11-2020
 Accepted: 10-12-2020

پژوهندگان دکتور: احسان الحق "نیازی"
 دیپلمات فقه و قانون
 دانشکده شریعت
 دانشگاه البرزی

پژوهندگان دکтор: محمدسلیم "مندی"
 دیپلمات فقه و قانون
 دانشکده شریعت
 دانشگاه البرزی

دصیرمنی دنفعی معاصر شکلونه له فقهی او قانون له نظره

احسان الحق "نیازی", محمدسلیم "مندی"

چکیده

دغه مقاله چی د (صیرمنی دنفعی معاصر شکلونه دفعهی او قانون له نظره) عنوان لاندی ترتیب شویده مشتمله ده به یوه پیلزه او دمقاله داختیار لاملونه، او همدره راز دخیرزی اهمیت، ورسی کن مسائل او مطلوبه خای به خای شویده چی عبارت دی دمقاله معرفی او پیزنه، ورسی دنفعی دواجیده سبونه، او دهر سبب خبر، او ورسونه دنفعی حکم د دلیلوونه په رنها کن، ورسی، دصیرمنی دنفعی شرطونه، او همدره راز دنفعی د مشروعیت حکمتوونه او رازونه، او ورسونه دنفعی اندازه او مقدار، ورسی دنفعی دواونه او دهر دول خیرنه په تفصیل توکه، او ورسی دنفعی خشن ارخیزی مسالی، او همدره راز دنفعی خشن معاصر او نوی شکلونه چی دمقاله دمغز په خیر خای نیسی، او دهغی د لاندی ختن مسالی چی اوله مساله: دموظف صیرمنی دنفعی حکم، ۱/۲ دمسافری صیرمنی دنفعی حکم، ۳/۳ دقیدی صیرمنی دنفعی حکم، ۴/۴ دصیرمنی دنفعی حکم کله چی دخاوند دکور نه بهرته خی، ۵/۵ دصیرمنی دولادت دنفعی حکم، وغیره نور مسائل او دمقاله په پای کی مناقشه او سفارشتنی او پایله هم شتون لري، او ورسی دسرچینو لست هم شتون لري، او داکترو مسائلو او احکام تر خنک داغخستان دمنی قانون مادي هم یاد شوي دی.

کلیدی کلمه: خاوند، خرچه، خبن، معاصر، صیرمن، نفعه، وخت

مقدمه

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين، نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.
 اما بعد:

دلوی الله جل جلاله په خپلو بندگانو لوی فضل او مهربانی ده چی دزوند دنیه سمبالولو سره چی هر خه تراو لري هغه یی ورته په بشپر توکه خرکند کري دی، او هیچ دول نیمکر تیاپی په کی نده پرینودی، بناء دغه یوه مقاله چی د (دصیرمنی دنفعی معاصر شکلونه دفعهی او قانون له نظره)، دعنوان دلاندی ترتیب شویده، سره بیره لدی چی دصیرمنی دنفعی احکام فقهاء کرامو په خپلو سرجینو کی دیخوا وخت خه خیری دی، خو الله وخت په وخت اسلامی فقه کی بعض اجتهادی مسائلو کی تجدید نظر، او یا هم په کی نوی شکلونه رامنځ ته شویده چی دهغی خیری ته اړتیا ده چی خرکند او واضح شی. بناء ما مناسبه وګنل چی دغه خیرنه دیو علمي مقاله په شکل ترتیب کريم، رب العالمين نه د توفيق غوښتونکي يم.

موضوع اهمیت:

درې موضوع اهمیت په لاندی پکو کی ترتیب شوي دي.

۱/ دصیرمنی دنفعی مسائل او احکام دهغه مسائل او احکام خخه دی چی دانسان ژوند سره خورا اړین رول لویو.

۲/ د تولنی داناتاتو او دونوسره په نن، پایمانه اړیکه لري.

۳/ دهغه دونو او رسمونو خخه دی چی وکړو وریکی کمی او زیارتی کړی دی.
 موضوع اهداف.

درې مقالی اهداف په لاندی پکو کی ترتیب شوي دي.

۱/ په جزئی خیرنو خاکرو مقالاتو باندی دخان او تولنی خدمت.

۲/ دافخانی تولنی کی دخبنی مفکرو او عنعناتو سرم بالول.

۳/ دصیرمنی ارزښت تولنی ته په داکه کول.

فرضی سوالونه.

نفعه خه ته واي؟

Corresponding Author:
 پژوهندگان دکتور: احسان الحق "نیازی"
 دیپلمات فقه و قانون
 دانشکده شریعت
 دانشگاه البرزی

دنفعی حکم خه دی؟
آیا نفقه یو دجول ده؟
آیا نفقه کوم ضوابط او شرطونه لری؟
آیا نفقه کوم تاکلی شوی مقدار او اندازه لری؟
آیا دمیرمنی نفقه نوی معاصر بیلاکی لری؟

دموضع مواد او تکالاره
زما لیکنه کتابتوبنی او مقالوی بنه لری چی ضمننا پکی دنور مختلفو
وسایلو نه استفاده شوی ده، لکه الترویکی کتابتون، انتربن
سایتو نه او نور.

دمیرمنی دنفعی معاصرشکلونه له فقهی او قانون له نظره.
دنفعی معنا: نفقه عربی توری دی چی په لغت کی په کن و
معناکانو استعمالپری من جمله دهغی معناکانو خخه په معنا
دخرچی سره لکه قرآن کریم کی رب العالمین فرمایی: ^۱ نخ نم
نی هج هم هن هي سوت بقره: ۳
عرب واي: أَنْفَقَ الْمَالَ: صرفه (الازهرى، ۲۰۰۱م)
يعني: مال يي خرج كره. والنفقة: ما أنفقت، واستنفقت على
العيال وعلى نفسك. يعني: نفقهه خه نه واي چی خرج بس
كري په خپل کور واله او خپل خان باندي.
او په اصطلاح کی فقهاء کرامو گن تعريفونه کري دی خيني په
لاندي توکه ياد شوي دی.
۱/ اسم من الانفاق وهي عبارة عن الإدرار على الشيء بما به
يقوم بعأواه. (البركتى، ۲۰۰۳م)

يعني: دانفاق خخه ماخوذ دی چی عبارت دی دخرج کولونه په یو
چا دبقاء او پاتک کيدو په خاطر. (ابن ابی زید القیروانی، ۱۹۹۵م)
۲/ ما به قوام معتاد حال الآدمي دون سرف. (ابن ابی زید
القیروانی، ۱۹۹۵م) يعني: هخه شش چی دهغی په توسط سره
دانسان عادي ژوند قائم او ولاري پرته داسراف نه.

دنفعیدوا جيدو سبيونه
دنفعیدوا جيدو سبيونه داکترو فقهاء کرامو له نظره دری شيان
دی.
۱/ واده ۲/ دغلام او وينجه سائل. ۳/ خيلولي او قرابت (الکاسانی، ۱۹۸۶م)، (ابن ابی زید القیروانی، ۱۹۹۵م)، ابن قدامة، ۱۹۶۱م).

دنفعی حکم
نفقه او خرج په خيله ميرمن د فقهاء کرامو په اتفاق واجبه ده،
(ابن حزم)، او وجوب دليلونه په لاندي توکه ياد شوي دی.
۱/ دقرآن کریم خخه الله تعالى فرمایی: ^۲ اَنْنِمْ مِنْ مُّبِينٍ
بم بن میں تر تر تمہن تی تی تر تر ثم ثم ثم شی سورہ
الطلاق: ۷. ژباره: خرج دی کری خاوند دمالداری او پراختیا دخپل
خرج نه او په چا چی تاکستیا وی درزق او روزی خرج دی کری
هخه خه چی الله ورکری وی الله چاته تکلیف نه ورکوی پرته
دهغه خه نه چی الله ورکری وی.
دايت نه داستدال وجہ دادی چی دايت کرمه دنسخو او ميرمنو
په اره دی.

۲/ همدا راز الله تعالى فرمایی: ^۳ اَنَّهُ جَه جَه جَه حَمَ خَجَ خَمَ
سج سج سج سه صد سورۃ البقرۃ: ۲۳۳. ژباره: او پار دهغی
سری چی طلاقه کری شوی وی روزی دهی دوله دنسخو او همدا
راز جامه دعرف مطابق تکلیف به نه ورکولی کيری یو نفس مگر
دهغی دوسع مطابق.
او سنت نبوی خخه لاندي حدیثونه په نفقه باندي دلالت کوي.
۱/ حدیث: (...فاقتوا الله في النساء فإنكم أخذتموهن بأمان الله

... ولهن عليكم رزقهن وكسوتهن بالمعروف...) (مسلم) ژباره:
دالله جل جلاله نه دميرمنو بارکي وبربری خکه چی دوي تاسی
اختستی دی دالله په امان... او روزی دهی دوله دنسخو او همدا راز
جامه دعرف مطابق په تاسی لازمه ده.

۲/ حدیث: هند بنت عتبة امرأة أبي سفيان قالت: يا رسول الله إن
أبا سفيان رجل شحیح لا يعطيك من النفقة ما يكفيك ويفي
بني إلٰ ما أخذت من ماله بغير علمه فهل علي في ذلك من جناح؟
فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم (خذ ما بالمعروف
ما يكفيك ويفي بنيك) (مسلم). ژباره: هند دعتبه لور دابو سفيان
رضي الله عنهمها بنخه، دی وویل: یار رسول الله ابو سفيان سخت
سری دی دخرچی دحیثیه، نه راکوی ماته دونه خرچه چی زما او
زما داولاد بس شش مگر چی زه ترینه واخلم پرته دهغی دعلم
نه نو آیا دی کار کی خه باک شته؟ رسول الله صلى الله عليه
وسلم وویل: واخله دهغی دمال خخه په دونه اندازه چی ستا او
ستا دبجو بسنے وکری.

۳/ حدیث: معاویة القشيری قال أئیت رسول الله -صلى الله عليه
وسلم- قال فقلت ما تقول فی نسائنا قال «أطعمون ما
تأكلون واكسوھن مما تكتسون ولا تضريھن ولا تقبھن»
(ابوداود، ۲۰۰۹م) ژباره: معاویة القشيری رضی الله عنه فرمایی:
چی راغلم رسول الله صلى الله عليه وسلم ته ما وویل: زموبر
بنخه باره کی خه حکم کوی؟ هغه رانه وویل: دوی ته خواراک
ورکری دهغه خه نه چی تاسی ترینه خواراک کوی، او جامي ورته
وکری دهغه خه نه چی تاسی ترینه خاتمه کوی، او دوی مه وهی
او بد الفاظ ورته مه استعمالوی.

ابن المنذر رحمه الله دعلماءو اجماع په دی مساله نقل کري ده
لكه چی فرمایی: (وقد أجمع أهل العلم على أن للزوجة نفقتها
وكسوتها بالمعروف). (ابن المنذر، ۲۰۰۴م).
دافغانستان دصدني قانون ۱۱۷ ماده داسی تصريح کوی:
دصحیح او نافذی نکاح په عقد، دسری نفقه په میره لازمیری
که خه هم بنخه دخپلاؤ په کور کی ژوند کوی، که بنخه ناقھه
دمیره کور ته دتللو خخه خان وزغوری نو نفقه پی په میره نه
لازمیری.

او همدا راز ماده ۱۲۵ داسی تصريح کوی: که میرهدواجی نفقی
دورکولو خخه خان وزغوری، دخان دزغورولو دزیتی دنفعی په
ورکولو مکلف کیری.
او په ماده ۱۲۱ کی داسی راغلی: واجبه شوی نفقه بی له اداء
کولو یا دهغه خخه په ابراء کولونه ساقطیری.

دمیرمنی دنفعی شرطونه
فقهاء کرامو دنفعی ثبوت لپاره دسری په خپل خاوند باندي گن
شرطونه ذکر کري دی چی من جمله دهغی شرطونه خخه
بعض په لاندي توکه ياد شوي دی.
۱/ دمیرمنی نکاح به دسمی او صحیح لاری خخه سرته رسیدای وی
يعني: که چیری دنکاح تریون فاسد عقد او تریون صورت نیوای وی
نو په دی صورت کی نفقه حتمی نه ده، خکه دنکاح عقد دمیرمنی
خدمت کول دخاوند او دهغی په کور کی پاتک کیدل او کارونه کله
چی نکاح فاسدی وی صورت نه موسی بناء دلته نفقه داسی
میرمنی نشته دی. (الکاسانی، ۱۹۱۶م).

۲/ دخاوند تابعداری کول او دهغه دخپلونه سر غره ونه نه کول
پرته دکوم یو شرعی میر نه یعنی دخاوند دکور خخه پرته دخاوند
داجازی ووزی یا نور ناوره کارونه سرته ورسوی نو بیا بی نفقه
نشته. (ابن الهمام)

۳/ دمیرمنی روغتیا او سلامتیا که چیری لیوی وی او کور دپاندو
ورتیا نه لری نو په صورت کی هم نفقه حتمی نه ده. (مخکنی
مراجع).

دنفعی د مشروعیت حکمتوونه فقهاء کرامو دنفعی د مشروعیت گن رازونه او حکمتوونه ذکر کری خنیس ته لاندی اشاره کیدی شی.
 ۱/ دمیرمنی خپل خان دخاوند لپاره او دهغی دخدمت لپاره وقف او حبس (بندول) کول، او دهغی په کور کی پاتی کیدل.
 ۲/ دمیرمنی طبعی او فیزیکی ژوند ته کته او نظر کی نیول.
 ۳/ دسری دیچوا او اولاد روزنه او دهغوي سانته.
 ۴/ دمیرمنی او خاوند منج کی کد او شریک ژوند تیروول یعنی نفقه او خرج په سری او دخدمت او سم خای کی خرج کول دمیرمنی لخوا (طالب عبیدی، ۱۴۲۵ق)

دنفعی اندازه او مقدار مخکی له دی چی دمیرمنی دنفعی دولونه و خیر و دنفعی دررسولو لاری او وصول کول بیانوم.
 خرج او نفقه میرمنی ته دولا رخخه انتقالیری اورسیری.
 ۱/ تمکین ۲/ تمیلک.

۱/ تمکین نه دا هدف دی چی خاوند خپل دوسع او عرف مطابق خپلی میرمنی ته نفقه ورکری لکه سمه ستونکنه، لباس، خوارک، علاج وغیره نور دمیرمنی ورته ضرورت وی.
 ۲/ تمیلک نه هدف دادی چی که دمیرمنی خاوند له نفقی او خرجی نه سرغرونه وکری نو قضاۓ لخوا به هغه دعرف او ضرورت مطابق دمیرمنی په نفقی مکلف کوئی تر دی دهغی ضرورت رفع او دفع کری شی. (السرخس، ۱۹۹۳م)، (طالب عبیدی، ۱۴۲۵ق)

دنفعی دولونه
 نفقه او خرج عبارت دخو شیانونه خخه.
 ۱/ خوارک او خبنیاک /۲/ لباس او جامی /۳/ استونکنه.
 ۱/ دانسان دنفس دسانتی لپاره خوارک او خبنیاک او ستونکنه سبیونه دی چی درینه پرته انسان ژوند نه شی کولن، بناء لکه خنکه چی خاوند خان له روزی او دهغی. لاری چاری په کار اچوی همدا راز خوک چی دری سره اره لري اوددی سره مربوط وی باید دهغوي دخوارک او خبنیاک او دستونکنه لاری چاری ولاتوی، او هغوي ته روزی او رزق تیار کری. خکه دا دانسان دبقاء او ژوند دضرورتونه خخه دی او په منزله د اساس او بنیاد شمیره کیری چی دا نصوص په دی اساس او بنیاد دلالت کوئی.
 ۱/ الله تعالی فرمایی: ^۱ نزئم نئن نئی بزیم بن بیں تر تر تمنن تی تر تر ثم شن شن شی سورة الطلاق: ۷. ژیاره: خرج دی کری خاوند دمالداری او پراختیا دخپل خرج نه او په چا چی تکستیا وی درزق او روزی خرج دی کری هغه خه چی الله ورکری وی.
 دایت نه داستدلل وجه داده چی دا ایت کریمه دینخ و او میرمنو په اړه دی.

۲/ همدا راز الله تعالی فرمایی: ^۲ آله جه جه حج حم خجخه سج سه سخ سه صح سوره البقرة: ۲۳۳. ژیاره: او پار دهغی سری چی طلاقه کری شوی وی روزی دری دوله بنخ و او همدا راز جامه دعرف مطابق تکلیف به نه شی ورکولی یو نفس ته پرته دهغی دوسع خخه بهر.

^۳ لخ لم لم لی مج مح مح مم می سوره الطلاق: ۶.
 ژیاره: ووسوی دا سری دهغه خایونونه چی تاسی وریکې وسیری دوسع مطابق، او دوی ته ضرر مه رسوی دنگ سیا لامله په دوی.
 او سنت نبوی خخه لاندی حدثونه په نفقه باندی دلالت کوئی.
 ۱/ حدیث: (...فاتقوا الله في النساء فإنكم أخذتموهن بأمان الله

...ولهن عليكم رزقهن وكسوتهم بالمعروف...) (مسلم). ژیاره: دالله جل جلاله نه وبربری دمیرمنو په اړه، خکه چی دوی تاسی احستنی دی دالله په امان... او روزی دری دوله بنخ و او همدا راز جامه دعرف مطابق په تاسی لازمه ده.

۲/ حدیث: هند بنت عتبة امرأة أبي سفيان قالت: يا رسول الله إن أبي سفيان رجل شحيح لا يعطيين من النفقة ما يكفيه ويكتفي بنبي إلا ما أخذت من ماله بغير علمه فهل على في ذلك من جناح؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم (خذ من ماله بالمعروف ما يكفيك ويفي بيتك) (مسلم). ژیاره: هند دعتبه لور دابو سفيان رضي الله عنهمما بنخه وویل یار رسول الله ابو سفيان سخت سری دی دخرچی دحیثته، نه راکوی مانه دونه خرجه چی زما او زما داولاد پس شی مکر چی زه ترینه واخلم پرته دهغی دعلم نه نو آیا دی کار کی خه باک شته؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وویل: واخله دهغی دمال خخه په دونه اندازه چی ستا او ستا دبجو بسته کوئی.

۳/ حدیث (إنك لن تنفق نفقة تتبعي بها وجه الله إلا أجرت عليها حتى ما تجعل في في أمراتك) (البخاري، ۱۹۸۷م). ژیاره: یقینا ته نه خرج کوئی یو خرج چی ته اتکو په هغه سره دالله رضا مکر الله به تاته یه هغه تاته اجر درکوئی تر دی چی خه دخپلی میرمنی په خواکی کی اچوی. دمدنی قانون ۱۱۱ ماده داسی تصريح لري: دینخ ی نفقه مشتمله په خوارک، لباس، داوسيو په خای، او دینخ ی په دارو کولو خو دمیره دمال قدرت په تاسی.

دنفعی خنیس اړخیزی مسئلے

۱/ دمیرمنی او وورنه میرمنی ورکولی شوی وی نو آیا دمیرمنی دنفعی مثیلات او هغه دخادرم برابره ول دی اوکنه؟
 دجملکی خخه دخادرم برابره دهغی خخه دی.
 ۱/ خادرم دمیرمنی لپاره دنفعی خخه دی.
 ۲/ خادرم دمیرمنی لپاره دنفعی خخه نه دی.
 اول دجمهور فقهاء کرامو نظر دی چی من جمله دهغوي نه خلور امامان دی ابو حنیفة او مالک او شافعی او احمد بن حنبل - رحهم الله جميعا- او دوی په خيل منج کی اختلاف لري چی آیا یو خادرم پکار دی او که زیات، خنیس دروی نه په دی نظر دی چی یو بس کیری اوخنی په دی نظر دی چی دوه او یا زیات پکار دی. (ابن المنذر، ۲۰۰م).

دري دليل دادی چی دا دنيکو اخلاقو او حسن معاشرت خخه شميرل کيری چی دري مصدر دا ايت کريمه دی چی رب العالمين فرمایي: ^۴ صح صح سوره النساء: ۱۹.
 دوهم نظر دادی دمیرمنی لپاره خادرم دنفعی خخه نه دی اودا دظاهرینو نظردي، دوی واي چی په دی خبره کوم واضح دليل شتون نه لري بناء خادرم دمیرمنی لپاره دنفعی خخه نه شميرل کيری.
 (ابن حزم).

ترجمی

غوره قول- والله أعلم- دجمهور فقهاء لاندی علنونو لامله.
 ۱/ بنیه خوی او اخلاق دنيکو اعمال خخه بهترین عمل او خادرم دمیرمنی لپاره دنيکو او بنیه اخلاقو خخه شميرل کيری.
 ۲/ عمومی مصلحت لامله، خکه چی میرمنی ضعف او کمزوری لري په نسبت دسری او کن حالات پری رازی لکه حمل او رضاعت وغیره نور چی نشي کولای دخپل خاوند خدمت په سمه توګه سرتنه ورسوی بناء خادرم ورلره حتمی دی.

۱/ مسأله دمیرمنی علاج

علاج دانسان لپاره دخانگی رو او ارینو دژوند دمرحلو سره اری لری چی انسان پرته له دی خنجه تکلیف او ضررته رسیری او استونز من کیری، بناء دمیرمنی علاج یوارینه مسأله ده چی فقهاء کرامو په دی مسأله کی اختلاف کری چی آیا دمیرمنی علاج او درمانه دنفعی خنجه شمبرل کیری اوکنه؟

فقهاء په دی مسأله کی دوه قوله لری.

اول قول داری: چی دمیرمنی درمانه دنفعی خنجه نه دی په حماگری توکه چی مرض عادی نه وی او دری علاج او خرج په سبب گرزی. (ابن عابدین، ۱۹۹۲م) (ابن ابی زید القیروانی، ۱۹۹۵م).

دوهم قول داری چی چی دمیرمنی درمانه دنفعی خنجه دی. (سید سابق، ۱۹۷۷م).

دنفعی خنی معاصرو نوی شکلونه او دری لاندی خنی مسنای. اوله مسأله: دموظفی میرمنی دنفعی حکم.

۱/ دموظفی میرمنی دنفعی حکم دو حالتونه خالیکری.

۱/ په دی صورت کی چی دمیرمنی دوطیفی داخستلو او اداء کولو اجازه دخیل خاوند د نظارت لاندی وی نو په دی صورت کی دمیرمنی نفعه په خاوند باندی واجبه ده چکه چی دخاوند داحتیاس او دهقه د حق دیاملنرنه ته کوم نقص نه رسیری. ۲/ په دی صورت کی چی میرمنی دوطیفی داخستلو او اداء کولو اجازه دخیل خاوند د نظارت لاندی نه وی نو په دی صورت کی دمیرمنی نفعه په خاوند باندی واجبه نه ده، چکه چی دخاوند داحتیاس او دهقه د حق دیاملنرنه نقص رسیری. (طالب عییدی، ۱۴۲۵ق).

۲/ دمسافری میرمنی دنفعی حکم.

دری مسنای حکم په تفصیلی دول دمختنی مسنای غوندی دی داقوال دحیثیه او همدا راز دد لایونو دحیثیه، البته دیت الله دحج لپاره سفر کی فقهاء کرام اختلاف لری چی تفصیلی یې دفعه کتابونو کی کتلی شن.

۳/ دقیدی میرمنی دنفعی حکم.

هغه میرمن چی په قید کی پانی شن دهغی دنفعی حکم مخکنو فقهاء کرامو به خبلو کتابونو کی باد کری، البته نن بونوی شکل لری هغه دا چی پخوانی محسونه اکثر د شخص او حقوقی جنایتونو شکل او صورت مومه او س مهال اکثره سیاسی جرمونه موص بناء نوی معاصرو فقهاء کرامو دا نوی حالت په ساقه حالت قیاس کری دی او داسی ویل چی دا هم هغه ساقه حالت او شکل قیاس دی نو په دی صورت دمیرمنی نفعه په خاوند ده باید چی هغه ته یې وسپاری اکر چی خاوند په دی صورت دخیل میرمنی نه، نه حقیقی او نه معنوی استفاده کولای شن، چکه هغه دقید لاندی زوند ترسره کوی (نزار).

دمدنی قانون ۱۲۰ ماده داسی تصریح لری: دسری. نفعه دمیره دیندی کیدلو له امله که خه هم دنفعی دورکولو قدرت ونه لری، دمیره دزمی خنجه نه ساقطیری.

۴/ دمیرمن دخاوند دکور نه بهرته تالو حکم.

دمیرمنی دخاوند دکور نه بهر تال پرته دخاوند داجازی شرعا او عقا جواز نه لری او دا په اسلامی شریعت کی دنشوز (خاوند نا فرمانی) شمبرل کیری چی دری تفصیل احکام دفعه په کتابونو کی فقهاء کرامو لیکل دی لازیاتو معلوماتو لپاره هغه ته مراجعه کیدلی شن خو دانه فقط یوه نوی معاصرو شکل دری مسنای داسی صورت مومن چی دمیرنی بهرته ټک خواصلا جواز نه لری، خو البته که چیری بعض داسی اضطراری صورتونه او شکلونه پیداشن نو په دی صورت که به دری خه حکم وی؟ لکه خنی صورتونه یې داری.

۱/ خاوند میرمنی ته هغه مهر معجل چی په ورکولو بی اتفاق شوی وونه ورسپاری.

۲/ خاوند میرمنه یو غصب شوی کور کی استوکنی ته ابرکوی.

۳/ مناسب کور میرمن ته نه تیاره ول یا تخنیکی کمبودی یا ناوره کاوزدیان لری.

۴/ دخاوند خپل میرمنی سره ناوره چند کوی لکه ناوره وهل ورکول، او پرته دکوم شرعی موجب نه هغه ازارول.

په تولو ساقه صورتونو کی میرمن دنفعی مستحقه گرزی اکر دکور نه پرته دخاوند داجازی نه بهر ته تال وی (نزار)

مدنی قانون ددی مسنای داسی تصریح لری: ۱۷ ماده (۲) بسخه حق لری چی دمیره کورته دتللو خنجه خان و زغوری چی (۱۶، ۱۵)

مادو دحکمونو سره سم ورته دمیره لخوا ورته داوسيدلو مناسب خای نه وی برابر شوی، او یا یې معجل مهر نه وی ورکول شوی.

او ۱۲۲ ماده داسی تصریح کوی: په لاندیو حالاتو کی بسخه دنفعی حق نه لری.

۱/ که بسخه دمیره داجازی یا جایزو مقصدونو په غیر داو سیدلو دخای خنجه ووخت.

۲/ که بسخه دزوجیت په امورو کښی اطاعت ونه لری.

۳/ که دمیره کورته د بسخی دنقولو مانع موجود وی.

۵/ دمیرمنی دولادت دنفعی حکم.

نیک اولاد درب العالمین لخوا یو ستر نعمت دی چی انسان ته یې وربنلی، او دری ستر نعمت سبب دلوی الله جل جلاله دفضل او کرم خنجه وروسته مور او پلار دی، دمیری دعلاح او درمانی په اړه مخکی یوه مسأله تیره شوه، البته دلنه دا یوه نوی معاصره مسأله ده چی دمیرمنی دولادت خرچ او نفعه په حماگری توکه چې ما شوم روغتون کی پیداشن دمیرمنی په خاوند شتون لری او کنه؟

دمختنی فقهاء کرامو دنظرونو اوددرمنی مسنای مطابق په عمومی شکل دوه نظرونه شتون لری. (الدردی).

۱/ دولادت خرچه دنفعی خنجه نه شمبرل کیری، او دا داکترو فقهاؤونه نظر دی، او دروی دلیل داری چی نفعه عبارت له خوراک او خنیاک او او استوکنیه دری اشیاوه پرته په خاوند دبل شی خرچ نشته دی. (ابن عابدین، ۱۹۹۲م)، (ابن قدامة، ۱۹۶۱م).

۲/ دولادت مصارف او خرچه دنفعی خنجه شمبرل کیری، چکه چی دا دانسان په زوند کی دېرہ اړینه مرحله ده او دا ددارو لوړو ګد منفعت دی، او میرمنین په دغه صحنه کی شفقت او رحم ته دېرہ ته اړیا لری.

غوره قول.

زما دمعلومات مطابق او دشریعت عام قواعد او اصول په دی خبری دلالت کوی چی دمیرض او یې وزله انسان ته باید وکری دمک او همکاری لاسونه وغځو پرته دری دو هم نظر دیر واضح او خکاری دی چی دی حساس وخت کی باید خاوند په خپله میرمن خرچ وکری، دولادت مقدمات او انتاء او اخیری درمنی او علاج تول په خپله غاره واخلى (نزار).

۶/ دمیرمنی دنفعی تاکل دخاوند سره دنثار په صورت کې.

کله چی دمیرمنی او خاوند منځ کی دنفعی په مساللو کې شخري راشن او میرمن دعوی کوی چی مانه خاوند نفعه نه راکوی او دا خبره ثبوت ته ورسیری نو دقاضه لخوا به دعرف او رواج مطابق میرمنی ته نفعه په خاوند باندی تاکل کیری دا مسأله خو مخکنی فقهاء کرام ذکر کیری ده خونوی شکل او صورت په کی دادی چی دغه تاکل به دمسلکی باوري کسانو په واسطه سرته رسیری ده لحظه نه یعنی: دخواړکی توکو او استوکنی او علاج وغيره نور شیان دهغی دمشوری او نظر لاندی صورت مومن، دری لامله چې مخنوی وش دکم او زیانی نه او حق هقدار ته

ورسیرو، اوردروی یعنی مسلکی کسانو تاکل دا هم د مریوط محکمی داری نه صورت مومن (نزار).

مدنی قانون ۱۱۹ ماده داسی تصريح کوي: که میره دېنځې دنفعی خخه خان وزغوري، یا پې په نفعه کې تقصیر ثابت شن صلاحیت لرونکی محکمه به میره دنفعی په ورکولو مکلفو.

۷/ دمیرمنی دنفعی دمکمک لخوا تاخیر او وروسته والی صورت. کله چې دمیرمنی دنفعی او خرچي دتازع مسائل درجيان په صورت کې وی او میرمن بیں نفعن پاتش کېږي نو په دې صورت که به قضاء او محکمه ددی لپاره حل لاري چاری ژر تر ژره لټوی تر دی ستونزی منځ رانه شی په دې صورت کې به محکمه میرمن ته دقرض په هدف نفعه ورکوئ او ددی تادیه به دخاوند نه په آینده کې اخلى، ځکه چې دنفعی په نه شتون کې میرمن دستونزی سره مخامنځ کېږي او دبل لاس ته اړ کېږي بناء باید ددی ستونزی دحل لپاره باید محکمی دغه اقدام تر سره ک. (نزار).

یوه اړینه پاملنړه:

دنفعی او خرچي په تولو احکاموکی او په ځائزکری دول دنفعی دت اکل اندازه او مقدار او یا نور احکام چې فقهاء کرامو په فقهه شریفه کې جای په جای کېږي دی دخاوند دمالی قدرت او جامعی او تولنۍ دعرف او رواج مطابق چلند کېږي.

مدنی قانون ۱۲۳ ماده کې داسی تصريح کوي: دسری نفعه دمیره دمالی قدرت سره سه تأمینېږي، خو په دې شرط چه نفعه دسری دکمن اندازی دکفاتیت خخه لړنه وی.

او همدا راز په ۱۲۴ ماده کې داسی واي: دنفعی کموالی او زیاتوالی دمیره دمالی قدرت دتحول او په محل کښی دشیانو دقیقت دتغیرتایع دی، دت اکل شوې نفعن دزیاتوالی یا کموالی دعوی ترڅو چه دنفعی دت اکلو په نیټه شیږ صیاشتني نه وی تیری نه اوریدله کېږي.

مناقشه.

دمیرنۍ دنفعی په اړه مختلف لیکنی پخوانی او نوی تر سره شوېدی البته زما دمعلوماتو مطابق په ځائزکری توګه ددی مسنای نوی یاکۍ او تطبیقی مثالونه دمعاصر او نوی کتابونو په داخل کې په غیر منظم شکل سره شتون لري البته په یو مستقل دول دیوی مقالی په څېږ په پېښتو زیبه شتون نه لري بناء دا به مناسبه وی چې ددی اړوند بعضی مقالی صورت ونسیسی دخدمت او خرکندولو په خاطر بناء دغه مقاله په همدغه هدف ترتیب او تنظیم شوېده، اميد غونښتونکې یم چې سترګې په لار هدف ته ورسیرو، دېنه خدمت او څېږند په هیله.

پایلې او سپارېښتن.

ددی مقاړي په اخیر او پای کې لاندی لاسته راورو ته رسیرو، ۱/ په اسلام کې په عمومی توګه او په ځائزکری اسلامی فقهه کې او هم راز دافغانستان په مدنی قانون کې دمیرنې عالی اوستر ارزښت او پاملنړه.

۲/ دمیرمنی نفعه یوځی له خوراکی توکو او لباس او جامو خخه عبارت نه دی بلکې دېرو شیابونه شامالیږي.

۳/ پخوانی فقهاءو کرامو او هم دا زار معاصرین فقهاء کرامو یوالی او اتفاق په دی خبره چې باید دمیرمنی نفعه باید درسم او دتولنۍ داناناتو مطابق وي دوخت او دځای دلحاظنه.

۴/ نفعه په معاصره اسلامی فقهه کې نوی ګنې یاکې لري.

۵/ فقهاء کرامو دمیرمنی نفعه په څېړو کتابونو او سرجینو کنې په ښه تفصیل توګه په داکه او څېړکنده کېږي ده.

ځینې سفارېښتنې.

۶/ نوی او معاصره اسلامی فقهه ترا او مهال پوری ځینې مسائلو کې دوباره پاتېنې ته اړتیا لري، بناء باید دخړکنديو په هدف باید نوی یاکې دعصر مطابق ته زیاته پاملنړه وکړي شن.

۷/ دمیرمنی دنفعی مساله کې عموما او په ځائزکری توګه افغانی

تولنه ځینې کورنې او وکړي غلط فهمی کې نېټکيل دی، ددی ستونزی درفع لپاره داسلامی فقهه پوهانونو نه هیله ده چې علمي لیکنی او پیاوړی مقالاتو په ملې ژیو وړاندی کړي.

۸/ دولت قضاء او خارنوالی ته من دا وړاندېز دی چې باید دخنې واقعه اړو حوادثو چې دمیرمنی دنفعی سره اړینې دی او د وکړو تر منځ یې ستونزی ایجاد کړي دی دهځی محتوي وکړي، او خپلې های ځلې په کار واچو.

درجېښو لست

1. أحكام النفقه الزوجية في الشريعة الإسلامية، د/ محمد يعقوب طالب عبيدي. دار الهدى النبوى، طبعة ۱۴۲۵ق، مصر المنصورة، (ص: ۳۷)، (ص: ۳۲)، (ص: ۱۱۲).
2. الإشراف على مذاهب العلماء لابن المتندر، المؤلف: أبو بكر محمد بن إبراهيم بن المتندر النسيابوري (المتوفى: ۳۱۹ھـ)، المحقق: صغیر أحمد الانصاری أبو حماد، الناشر: مكتبة مكة الثقافية، رئيس الخيمة - الإمارات العربية المتحدة، الطبعة: الأولى، ۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م (۱۰۷/۵).
3. بداع الصنائع في ترتيب الشرائع المؤلف: علاء الدين، أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني الحنفي (المتوفى: ۵۸۷ھـ)، الناشر: دار الكتب العلمية، الطبعة: الثانية، ۱۴۰۶هـ - ۱۹۸۶م، (4/16).
4. التعريفات الفقهية، البركتي: المؤلف: محمد عميم الإحسان المجددي البركتي، الناشر: دار الكتب العلمية (إعادة صفح للطبعة القديمة في باكستان ۱۴۰۷هـ - ۱۹۸۶م)، الطبعة: الأولى، ۱۴۲۴هـ - ۲۰۰۳م، (ص: 231).
5. تهذيب اللغة المؤلف: محمد بن أحمد بن الأزهري الهرمي، أبو منصور (المتوفى: ۳۷۰ھـ)، المحقق: محمد عوض مرعب، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، الطبعة: الأولى، ۲۰۰۱م، (9/156).
6. الدر المختار وحاشية ابن عابدين (رد المحتار) ، المؤلف: ابن عابدين، محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز عابدين الدمشقي الحنفي (المتوفى: ۱۲۵۲هـ)، الناشر: دار الفكر-بيروت، الطبعة: الثانية، ۱۴۱۲هـ - ۱۹۹۲م (580/3)، (3/575).
7. الشرح الكبير الدردير وحاشية الدسوقي (510/2). المؤلف: محمد بن أحمد بن عرفة الدسوقي المالكي (المتوفى: ۱۲۳۰هـ)، الناشر: دار الفكر.
8. صحيح البخاري ، الكتاب: الجامع الصحيح المختصر المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخاري الجعفي، الناشر: دار ابن كثير، اليمامة - بيروت، الطبعة الثالثة، ۱۴۰۷ - ۱۹۸۷م، (صحيح البخاري 1/30).
9. صحيح مسلم، المؤلف: مسلم بن الحجاج أبو الحسين القشيري النسيابوري، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (2/1338)، (3/1338).
10. فتح القدير، ابن الهمام (378/4). المؤلف: كمال الدين محمد بن عبد الواحد السيواسي المعروف بابن الهمام (المتوفى: ۸۶۱ھـ)، الناشر: دار الفكر، الطبعة: بدون طبعة وبدون تاريخ.
11. فقه السنة (2/175). المؤلف: سيد سابق (المتوفى: ۱۴۲۰ھـ)، الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان، الطبعة: الثالثة، ۱۳۹۷هـ - ۱۹۷۷م.
12. الفواید الدوائی على رسالۃ ابن ابی زید القیروانی (68/2). المؤلف: احمد بن غانم (أو غیم) بن سالم ابن مهنا، شهاب الدین النغراوی الأزهري المالكي (المتوفى: ۱۱۲۶ھـ)، الناشر: دار الفكر الطبعة، تاريخ النشر: ۱۴۱۵هـ - ۱۹۹۵م، (3/987).

13. المبسوط للسرخسي ، المؤلف: محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي (المتوفى: 483هـ)، الناشر: دار المعرفة - بيروت، تاريخ النشر: 1414هـ - 1993م، (5/181).
14. المحلل بالآثار المؤلف: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسبي القرطبي الطاهري (المتوفى: 456هـ)، الناشر: دار الفكر - بيروت، (9/228)..
15. صدیق قانون: د (١١٧-١٣٠) مادی پوری، لومری توک، په رسمی چریده کی دخیریدو زیسته ۱۵/۱۰/۳۵۵، پرلیسی گنہ (۳۵۲).
16. مرائب الإجماع ، المؤلف : أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسبي القرطبي الطاهري (المتوفى : 456هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت. (ص: 79).
17. المعني، المؤلف: أبو محمد موفق الدين عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة الجماعيل المقدسي ثم الدمشقي الحنبلي، الشهير بابن قدامة المقدسي (المتوفى: 620هـ)، الناشر: مكتبة القاهرة، تاريخ النشر: 1388هـ - 1968م (6/115). (199/8).
18. النفقة الواجبة على الزوج والإجراءات القضائية المتعلقة بها، نزار، رسالة ماجستير من كلية الشريعة، جامعة الخليل). (ص: 174، (368)، (341)، (253)، (242)).